

VOTIVNI OFICIJ

Neke su redovničke obitelji (redovi, kongregacije itd.) prije liturgijske obnove običavale u određeno vrijeme, npr. jednom tjedno ili mjesečno, moliti neki votivni oficij: Gospodnji, bl. Djevice Marije ili za pokojne.

Da li se i sada treba pridržavati toga običaja i, u tom slučaju, kako treba slaviti gore spomenute oficije u današnjoj Liturgiji časova?

Osim toga, neke kongregacije ili instituti, koji nisu obavezni moliti božanski oficij po propisima vlastitih konstitucija, molili su »Mali oficij«. Sada se pita da li se može običaj recitiranja »Malog oficija« obavljati i u naše doba kao što je bilo prije ili treba izmijeniti tekst ili, ako je potrebno, da konstitucije propišu »Mali Oficij«?

Odgovor

1. Prije svega treba imati na pameti da su se u duhu konstitucije o svetoj liturgiji *Sacrosanctum Concilium* (usp. br. 34) ne dozvoljava dodavati neki drugi oficij (bl. Djevice Marije, za pokojne itd.) vlastitom oficiju dana.

2. U posebnom ili pojedinačnom slučaju, prema normi br. 245 *Opće uredbe liturgije časova*, dozvoljeno je moliti neki votivni oficij umjesto oficija dana u granicama koje se naznačuju u samoj normi, prema propisu br. 225—233. To može biti npr. radi hodočašća, mjesnog blagdana, vanjske proslave nekog sveca, kod izloženja presv. Sakramenta, kod pogreba nekog brata ili sestre. Radi se zaista o sasvim posebnim slučajevima.

3. Red ili redovnička družba, koji su po propisu konstitucija ili običaja obavezni moliti neki votivni oficij, strogo se moraju pridržavati norma koje su donesene u br. 235—236 *Opće uredbe liturgije časova*:

a) Votivni se oficij dozvoljava samo u dane »kroz godinu« kad Rimski kalendar, opći ili partikularni, ne propisuje drugoga obaveznog oficija. Zabranjuje se prema tome u adventu, u božićno, korizmeno i uskrsno vrijeme;

b) moli se samo u Službi čitanja, Jutarnjoj i Večernjoj:

- psalmi sa svojim antifonama uzimaju se od odgovarajućeg dana;
- antifona za Pozivnik, himan, kratko čitanje s otpjevom, antifona za *Blagoslovljen* i za *Veliča*, prošnje govore se od votivnog oficija;
- završna molitva govori se od votivnog oficija;
- u Službi čitanja svetopisamsko se čitanje sa svojim otpjevom uzima od dotičnoga dana. Drugo je čitanje s vlastitim otpjevom od votivnog oficija;

c) na Srednjem času, tj. Trećem, Šestom i Devetom, te na Povečerju ništa se ne uzima od votivnog oficija nego je sve od dotičnoga dana.

4. Što se tiče »Malih oficija« kojima se služe neki instituti i kongregacije, a nisu obavezni na moljenje Liturgije časova, treba se pridržavati norma koje je dala Apostolska Stolica, naime:

a) Te oficije treba sastaviti ili uskladiti prema normi Liturgije časova (usp. konst. *Sacrosanctum Concilium*, br. 98; instr. *Inter Oecumenici*, br. 81), stoga se moraju sastojati od himana, psalama, čitanja i molitava, te voditi računa o različitosti časova dana kao i liturgijskih vremena (usp. br. 13, 107, 108). Nije dozvoljen oficij koji bi bio uvijek isti u svako doba godine.

b) Iako redovnici koji mole pravilno odobren »Mali oficij« imaju udio u javnoj molitvi Crkve (usp. SC, br. 98), ipak se preporučuje da instituti, mjesto »Malog oficija«, slave Liturgiju časova, bilo u cijelosti bilo djelomično, da bi što intimnije sudjelovali u liturgijskom životu Crkve (*Motu proprio Ecclesiae Sanctae*, Norme za provođenje dekreta II. vat. sabora »*Perfectae caritatis*«, br. 20).

5. Bilo votivni oficij bilo »Mali oficij«, o kojima je gore bilo govora (br. 3, 4), prema postojećim normama treba odobriti ordinarij, a onda ih dostaviti Apostolskoj Stolici da ih potvrdi.

S latinskog preveo: FSC

NOTITIAE, 168—170, vol. 16 (1980), br. 7—9, str. 473—474.